

[Bjørn Westh]

der, at man ikke skal konkurrere med arbejdsre steder i Europa, der har meget dårlige arbejdsvilkår, hvorfor deres arbejdsgivere har lave udgifter. I det omfang de får bedre arbejdsvilkår dernede, får deres arbejdsgivere selvfølgelig også flere udgifter, og alt andet lige er det i hvert fald ikke til skade for den danske arbejder. Vi vil gerne have et fundament.

Med hensyn til overførsel fra søjle 3 til 1 sagde jeg udtrykkeligt i min tale, at Socialdemokratiet mener, at den mulighed, traktaten åbner for, at overførsel fra søjle 3, det retlige og indre samarbejde, til søjle 1 kan ske efter de enkelte landes måde at ratificere den slags på, betyder, at det i dette tilfælde skal ske efter grundlovens § 19, og vi vil have fastslået i betænkningen, at det er vores forudsætning for sådanne overførsler.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Det er hr. Bjørn Wesths betragtninger om Englands undtagelse, der forundrer mig, og jeg har kigget på undtagelsen, der fylder en 2, 3, 4 sider og er en del af traktaten. Hvorfor ikke sige helt åbent – det er da også godt for den danske debat – at hvis Labour vinder valget i England, vil England komme i en situation, hvor det vil bede om en genforhandling? Det er en genforhandling. Det står på side 100 i en protokol, og det skal da ikke stå i en protokol, hvis det er en del af traktaten. Der er adskillige sider og paragraffer, der så skal laves om, og hvis det ikke er en genforhandling, ved jeg ikke, hvad genforhandling er.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hr. Gade og andre benytter sig af alle mulige krumspring for at fremstille det, som om det er muligt at få dette genforhandlet. Det er ganske interessant at opleve hr. Gade gøre alle de krumspring, for hvad er det, hr. Gade prøver at sige? Det er, at man ikke skal være bange for at stemme nej, for man risikerer ikke at glide ud af Fællesskabet, og det er pudsigt at høre fra hr. Gade, der i årevis har arbejdet på at få Danmark ud af Fællesskabet. Det viser falskheden i den argumentation, vi her er udsat for.

Det, der konkret er tale om, er, at den sociale dimension ikke kunne komme med i traktaten, fordi alle 12 lande ikke var med. Derfor optræder den som en protokol, som er et led i

traktatkomplekset, tiltrådt af 11 lande. Hvis England på et tidspunkt skifter mening og ønsker at gå med, sker der det, at England med applaus fra alle de 11 andre lande blot meddeler, at det nu også ønsker at tiltræde den pågældende protokol. Det er ikke genforhandling. Genforhandling ville være, hvis England sagde: Vi vil måske gerne med, hvis vi kan forhandle det en gang til og se, om det ikke kan laves om, og i så fald ville England få nøjagtig den samme besked, som andre, der vil genforhandle dette kompleks, vil få. Det er en så fint afstemt aftale imellem utrolig mange hensyn i mange lande, at den ikke kan genforhandles. Så dette, at England forhåbentlig en dag siger, at det gerne vil være med i protokollen, at det gerne vil være med i den sociale dimension, vil bare betyde, at det tilslutter sig protokollen uden genforhandling og uden ændringer.

Dette er sandheden, men det er interessant at få afsløret hr. Gades forsøg på at kaste splid og usikkerhed ind i diskussionen om, hvad risikoen er ved at sige nej.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg tror ikke, hr. Bjørn Westh fik fat i datoen for mit citat. Det var faktisk fra den 4. december 1991, så det er ikke langt tilbage i historien; det var trods alt lige før man blev færdig, og citatet fra hr. Svend Auken var en beklagelse af, at man krævede enstemmighed med hensyn til energi og alle former for miljøafgifter. Nu kan jeg ikke hele EF-forhandlingsforløbet i detaljer, men jeg vil da godt spørge: Skete der virkelig så meget efter den 4. december 1991, at der for Socialdemokraterne var grund til at blive virkelig glad for dette, eller er der en lille nagende tvivl tilbage?

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg tager ordet i anledning af hr. Bjørn Wesths svar om, at vi stadig havde mulighed for at lave vores egne danske overenskomster. Ja, det er korrekt, men alt, hvad der falder ind under områder, der kan bestemmes af EF, kan vi jo lige så godt lade være med at tage med i overenskomsterne, og det vil sige hviletid, det vil sige, hvor mange timer man må arbejde om natten, det vil sige barselorlov, og det vil sige